

Trek 2003 Gerhagen gezien door een menbril

Bij het lezen van de reisverhalen over de TREK 2002 te Sijsele be- kroop ons de zin om ook eens deel te nemen aan deze driedaagse. Maar ja, plannen worden vlug gemaakt, maar ook even vlug teruggesteld. Het zou er ook in 2003 wel niet van gekomen zijn, ware het niet het toevallige avondlijke bezoekje aan de familie Johan Rolly dat daar verandering in bracht. Heel snel werd toen de knoop doorgehakt, we zouden deelnemen -dat de lekkere sangria, geserveerd door de gastvrouw, er voor veel tussenzat dat we onze beslissing nu vlug en gemakkelijk namen, hoeft geen verdere uitleg.

Pas de dag nadien gaven we ons ten volle rekenschap van de gevolgen verbonden aan deze beslissing, maar daar een gegeven woord niet gebroken wordt, zetten we ons aan het nadenken over de praktische realisatie van deze uitgesproken belofte.

Deelnemen gingen we doen met een enkelspan "Fries", ons paard had nog wel wat extra training nodig, maar daar hadden we nog net de tijd voor. We verkozen te overnachten in een tent omdat we dachten op die manier de hele sfeer van het gebeuren beter op te snuiven. Dus, nog vlug een tentje aangeschaft en gezien dit voor ons de eerste keer zou zijn, in een tent -slapen, achtten we het raadzaam dit eerst eventjes uit te proberen in de eigen tuin.

Op de vooravond van Trek 2003 was het verzamelen geblazen bij vader Rolly te Oedelem, de koetsen werden met man en macht geladen. Weideafrastering, frigo, drank, tafels, stoelen, hooi en paardenvoer kregen hun plaatsje; niets werd aan het toeval overgelaten, de toon was meteen gezet.

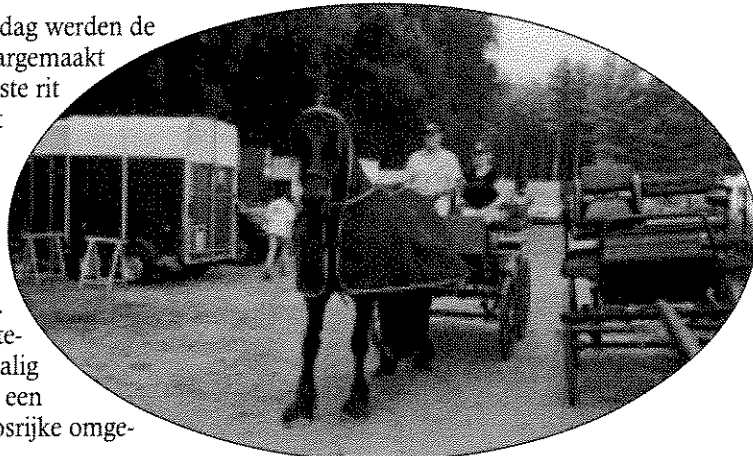
D-day, 19 juli, waren we werkelijk niet meer te houden, om 06.00 uur in de morgen vertrokken we richting Gerhagen. Eens aangekomen ter plaatse was er flink wat werk aan de winkel: tenten opzetten, koetsen afladen, weiden afbakenen, onze collega's Schipdonkmenners (waaronder meerdere leden van de familie Claey's) begroeten. Een drukte van jewelste, voeg daar dan ook nog de verschillende groepjes trekruiters aan toe die langzaam maar zeker de Trekzone binnenreden en het hoeft geen betoog dat van verveling geen sprake was.

In de namiddag werden de paarden klaargemaakt voor een eerste rit en onder het motto "alles kan, niets moet", kon iedereen rijden volgens eigen tempo. Voor ons betekende dit : zalig wandelen in een prachtige, bosrijke omge-

ving, lichthellend, vol afwisseling, echt totaal anders dan ons open vlakke polderlandschap.

De tweede dag, met de wandel- zoektocht, was een absolute topper, al was het niet altijd eenvoudig, zowel het oplossen van de vragen alsook het vinden van de goede weg vergde een grote inspanning en, konden we het niet altijd vragen aan voorbijgangers, de GSM bracht wel raad. Het was dan ook moe maar tevreden dat we 's avonds tijdig gingen slapen, al lukte dit niet meteen, enerzijds door de mooie muziek vanuit de grote tent, anderzijds door de "vreemde geluiden" die af en toe uit minstens één tentje opstegen, hilariteit alom, we waren dus duidelijk niet de enigen waarvoor het de eerste keer was in een tent (slapen!!!).

Is het slapen in een tent enigszins ongewoon te noemen, wakker wor-

den is pas adembenemend! Vanuit je bedje de vele paarden en pony's kunnen gadeslaan op de weiden ... spectaculair.

Het zou ons echt te ver voeren elke dag en rit of activiteit uitvoerig te bespreken, daarvoor waren ze te talrijk en te aangenaam, wat we vooral onthouden is dat we drie dagen met volle teugen genoten hebben van:

- de prachtige omgeving,
- ons "Friese" paard - drie dagen samenleven tussen paard, menner, begeleider haalt de band toch nog iets nauwer aan dan ze al was,
- onze vriendenkring waarmee het aangenaam keuvelen was tijdens de "Après - Horse" : Kathleen, Johan, Liselotte, Jolien, Geert, Anja, Dilan, Guido en Sabine,
- de ganse puike organisatie,
- de gemoedelijkheid waarbinnen het ganse evenement plaatsvond.

Dank aan iedereen die deze driedaagse mogelijk maakte en speciaal aan de charmante gastvrouwen en -heren die nooit hun glimlach noch hun geduld verloren.

Voor al onze inspanningen tijdens onze voorbereidingen werden we ruimschoots beloond. Onze deelname was meteen een voltreffer!

Mengroeten Lisette en Bertil -
Schipdonkmenners.

16 NOVEMBER winterwandeling

De ochtend kondigde zich grijs en grauw aan, het regende pijpestelen, voorwaar geen weer om mens en paard door te jagen. Nochtans hadden de organisatoren van deze afsluitende winterwandeling hun beste beentje voorgezet om zowel inzake parcours - 18 km langs Oedelemse wegen - als inzake stop - halfweg met degustatie van pannenkoeken en "hot" cecemel en voor de harden onder ons een druppelken - als inzake kegeltjesparcours bin- nen de overdekte piste van Hippo D'Hanegem - alles naar wens te doen verlopen. En zoals het bij dergelijke weersomstandigheden nogal dikwijls het geval is, bleef het de ganse voor- middag bang afwachten of het weer zich zou herpakken en of wie zich inschreef ook daadwerkelijk de start zou nemen. Op het Maandagsche rees een waar luxeprobleem, zouden we de rit meerijden met "the old lady" Flicka - toch bijna 22 jaar - of gingen we het aandurven om NousVoila van stal te halen. Na het parcours te hebben geanalyseerd en met de drang in het achterhoofd om die grote dikke zwarte toch ook eens aan een kegelparcourtje te onderwerpen, was de keuze vlug gemaakt, Flicka bleef in de warme stal en NousVoila, percheron 2,5 jaar, en een dikke zwarte vacht om in vriestij- den jaloers op te zijn, ging, weliswaar met een ingekort parcours van 12 km,

ons veilig en wel door Oedelem voe- ren richting pannenkoeken en de altijd verkwikkende druppel.

Toen tegen de middag de hemelslui- zen stilaan dichtgingen, beloofde het al bij al nog een gezellige boel te wor- den. De inschrijvingen verliepen vlek- keloos, Johan, Liselotte en Jolien mochten alle vooraf ingeschreven deelnemers verwelkomen (voorwaar een welgemeende dank aan allen en een hart onder de riem voor de organi- satoren), 90% spande in, de rest reed het parcours met de jeep en proefde rijklijk van de sfeer op en rond de culinaire stop. In gure weersomstan- digheden slaagden Kathleen, Anja, Geert, Filip, Fabienne en Babette erin om alle deelnemers rijklijk te voor- zien van spijs en drank en ja, zelfs om het toch ietwat verkleumde binnenli- chaam van menig menner en passagier deugdelijk op te warmen.

NousVoila deed het naar wens, in een gezapig draffe werd het parcours afge- legd, tijdens de stop stond ze ingespan- nen een halfuur lang stil te wachten op haar baasjes, het kegelparcours reed ze eerst met Marc in stap en nadien met Goedele in volle draf en zonder veel ongelukken. De après in manege D'Hanegem liep diep tot in de puntjes van de tenen, de houtkachel deed de rest.

Marc

...en nog een foto van de Houtlandse Ploegdag...